

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyed évre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Melyik a különb?

Pécs, 1898. május 11.

Olimpusi magaslatról szánakozó mosolylyal és megvetéssel tekintettek alá a magyar törvényhozók osztrák kollegáikra, mikor ezek szenvedélytől elragadtatva a parlamentárizmus minden bevett formáján túltették magukat s eszközökben nem válogatva ököltre mentek céljaik kivívására. Mennyivel különbek vagyunk mi — mondogatták magukban — kik böles mérséklettel, a parlamenti illemszabályok szigorú szem előtt tartásával intézzük az ország sorsát, mindig gondosan ügyelve arra, hogy egymást s a magas kormányt valahogy zavarba ne hozzuk, még az ellenzékünk is keztyüs kézzel vonul fel s legfőbb törekvése abban csucosodik ki, hogy forma szerint eleget tegyen szerepének, de a többség akaratának érvényesülését valahogy meg ne akadályozza, mert ez ellenkeznék a tiszta parlamentárizmus alapelveivel. ennek megsértéséért pedig az ellenzék nem vállalhatja el a felelősséget a nemzet előtt.

Az osztrák turbulens pártok ellenben nem néztek se Istent, se embert, hanem erőszakos fellépésükkel megakadályozták minden tanácskozást, míg a többség meg nem hajolt előttük s az a kormány, a melynek Ausztriában szokatlan nagy és kompakt többsége volt, el nem pusztult helyéről. Nem rettentek vissza a fenyegetéstől, hogy eljárásuk az osztrák alkotmány

felfüggesztését vonja maga után, hanem kiküzdötték diadalukat, mely a parlament megrendszabályozását célzó Falkenhayn-féle törvényt kivihetetlen abszurdumnak bizonyította s a hatalmat kényszerítette az alkotmányunk kilátásba helyezett felfüggesztése helyett velük alkudozásba bocsátkozni s követeléseik teljesítését megígérni.

Ha az elmélet szempontjából vizsgáljuk ezt a hadjáratot, kétségtelen, hogy azt egészséges parlamenti küzdelemnek nem minősíthetjük, de ha az eredményeket tekintjük, a melyek a politikában, mint a háboruban is, mindig döntő szerepet játszanak, el kell ismernünk, hogy az a kisebbség részéről céltudatos s mondhatnók önfeláldozó volt. Mert ne higyük, hogy művelt embereknek valami nagy gyönyörűségük teljék bármilyen körülmények között is olyan durva fegyverekkel harcolni, mint ezt a Reichsrath német pártjai tették, s ha mégis folytatták a vandál háborút, ezt csak politikai eszményükért való lelkesedésükben tehették: intenciójuk tehát minden esetre tiszteletet érdemelt még az ellenség részéről is.

A kinek benső politikai meggyőződése, hogy hazáját csak az általa helyesnek tartott uton boldogíthatja, attól rossz néven venni nem lehet, ha minden eszközt megragad az állam kormányzatának erre az utra való tereléséhez, s ezt tette az osztrák kisebbség, a mikor az elméleti parlamentárizmus megsértésének árán is érvényt szerzett politikai ideáljának.

De vajjon egészségesnek mondhatjuk-e a mi parlamentárizmusunkat azért, mert törvényhozásunk termében nem fordulnak elő botrányok s az ellenzék minden egyes kérdésnél megelégszik álláspontjának jelzésével s legfőleg akadémius fejtegetésekkel iparkodik — természetesen mindig eredménytelenül — nézetének érvényt szerezni?

Hisz ha valahol, úgy a jelenlegi magyar országgyűlésen lenne joga a kisebbségnek, a többség uralmát minden lehető eszközzel megbénítani, mert hisz a parlamenti többség uralmának a nemzet többségének szabadon kifejezett akarata adja meg csak a létjogosultságát; de lett-e egy nemzet akarata valaha szemérmetlenebbül meghamisítva, mint azoknál a választásoknál, a melyekből a jelenlegi többség kikerült? A mai többség nem a nemzet, hanem a kormány akaratából és kegyéből ül a parlamentben, nem is képviseli tehát a nemzet akaratát, hanem egyszerű szentesítője a kormány parancsának: ily többség ellen azoknak a népképviselőknek, a kik a kormány minden erőszakoskodása, ármánya és vesztegetése dacára is megbízást nyertek a néptől érdekei védelmére, szent kötelessége a legkiméletlenebb fegyverekkel küzdeni s nem a sima formaságokra ügyelni.

Ha már egészségtelen parlamenti viszonyok között választani kell, úgy a történelem ítélőszéke előtt mindenestre azok tarthatnak számot enyhébb megítélésre,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Éjjel a temetőn.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Uj sir domborul a temetőben . . .

Friss még a kereszt festése is, a mely ott fehérlik bele előtte a csendes, néma éjszakába. Friss a hantja, minden darabja a puha, porhanyós rögnek. Az égen még uszálnak a felhők, melyekből a menybolt könyűje esett rájuk. Amott azonban, az ég másik része, már derült, csillagos és a csillagok fénye, a hold ezüst sugára beragyogja a temetőt. Beragyogja a néma, csendes birodalmát a holtaknak szelid fényvel, szeretettel teli sugárzással.

De mégis, mintha arra az uj sirra repülne minden fénye a csillagoknak, minden sugára a holdnak és csókolná a fényzőn, a sugárkéve azt az uj sirt, annak az uj sirnak fehér kis keresztjét, friss hantjának puha, porhanyós rögeit.

És a mint a csillagok fénye, hold nyájas sugára végigrezeg a temetőn; mikor már oda lent, nem messze, a zugó, zajongó város is olyan csendes, mint a holtak hazája itt: egy-

szerre csak egy suhanás száll végig a néma levegőn, egy nagy, erős sóhaj kél végtelen-végig a mindenségen és a sirok felett élet támad.

Élet a sirokon . . .

Nem mozdulnak a hantok, nem bántja nyugodalmát a rögnek a szellő sem és mégis a sirok lakói csillagfényvel, holdsugárnál előlépnek a hantok alól, a rögök közül és élet támad a temetőn.

Ifjak és öregek; anyák és csecsemők; apák és gyermekeik s a férj és feleség együtt vannak. Gazdag és szegény, ur és szolga egymás mellett haladnak némán, csendesen. Nem fehér lepelben, nem is a gyász köntösében; azt úgy sem lehetne látni az éjszakában, ennek sötétjét úgy is elvenné a csillagok fénye, a hold ragyogó sugára. És mégis mindenik tudja a másiktól, miként fektették koporsójába; mindegyik ismeri a másik drágaságát, a mit odatettek melléje, kik itt maradtak a földön, hogy gyászt hordjanak érte.

A nagy, néma suhanás végigszáll a temetőn . . .

És megáll annál az uj sirhantnál, melynek kicsi fehér keresztjére, puha hantjára oly lágy szeretettel ragyog le a csillagok fénye, a hold sugára.

Megáll és véle ott nyugszik meg a temető

sok ezer régi lakója, fogadván szeretettel, barátsággal a friss, az uj sir lakóját.

Ifju, szépséges fiatal asszonyoké az elsőség. És ők körülengik, megcsókolják társukat, a kicsi, csendes kis asszonyt, mert ifjúsága, szépsége, fiatalsága az övék is s mert köztük nincs irigység, nincs válogatás.

Aztán jönnek hozzá a kisdedek; reá mosolyognak, reá nevetnek a gyermek nyílt-szivűségével, hiszen tudják, hogy szerette mindig az ártatlan, kicsi gyermekeket.

Sorban erre a többiek. A leányok, fejkön a szüzesség koszorújával, melynek fénye összeolvad a kicsi asszony menyecske-főkötőjét bearanyozó csillagfényvel, holdsugárral. Az öregek, az ő atyai jóságukkal, anyai szeretetükkel, mely csókot lehel az uj lakó tiszta, fehér homlokára. A szegények, kik ismerik irgalmas, könyörülő szívét s a gazdagok, a kik tudják, hogy ő gazdagabb volt náluk boldogságban, szenvedésben. És a hatalmasok, meg a szolgák, kiket alázatra és tőrésre oktatt az ő szelid lelke, az ő nagy, erős bizodalma.

— Ismerünk, szólnak az ifju, szépséges fiatal asszonyok. Tudjuk éleled történetét, nem kell hát elmondanod. Szeretted, igaz, tiszta szerelemmel; szeretted a sziveddel, a lelkeddel, szived minden tisztaságával, lelked minden jóságával. És boldog is voltál. Boldogság volt a részed, az a nagy boldogság, a mit nagy

akik politikai eszméik kiküzdésében minden kezük ügyébe eső fegyvert megragadnak, mint azok, akik a nemzet igazi képviselőinek elismerik s hazájuk sorsának intézését fásult közönnyel átengedik a szerintük helytelen uton járó politikai ellenfeleiknek, dacára annak, hogy tudják, mikép ezek a nemzet akaratának meghamisítása révén nyerték törvényhozói hatalmukat.

Hogy melyik hát a különb népképviselő, arról élénk tanúságot tesz a mostani delegációk megalakulása is. A magyar delegáció alakuló ülésén egy árva hang sem emelkedett az ellen a határozott törvénysértés ellen, hogy a közös költségek megszavazását követelik a kvóta megállapítása előtt; az elnöki beköszöntő beszéd az óriási mértékben szaporodó hadügyi költségeket az európai államok általános fegyverkezésével szépitgette s mint ki nem kerülhető fátumot jelentette ki, hogy „viselni kell mindazon terheket, bármily súlyosak legyenek, melyek védképességünk biztosítására és állandó fenntartására — és amennyire elkerülhetlenné mutatkozik, fejlesztésére multhatatlanul szükségeknek bizonyulnak“, s csak távolról érintette az ország gazdasági ereje által szabott határokat, a melyeken túl menni nem lehet, a melyeket azonban már eddig is tényleg régen túlhaladtunk.

Az osztrák delegációban ellenben már az első ülésen kijelentették az ellenzéki pártok, hogy a közös költségek megszavazásában csak úgy vesznek részt, ha ebből a közös kiadások számarányára nézve a két államban nem vonnak le konzekvenciát, az elnök pedig nem a terheknek megszavazását hangoztatta, bármily súlyosak legyenek, hanem ellenkezőleg figyelmeztette a delegátusokat, hogy a kormány követeléseinek megszavazásánál legyenek tekintettel arra, hogy az elmúlt esztendőben igen súlyos elemi csapások érték úgy Ausztria, mint Magyarország gazdaközönységét.

Nos hát, melyik a különb, melyik

szerelmed megérdemelt. S most itt vagy közöttünk. Szerető szivednek minden tisztasága, szerető lelkednek minden jósága, igaz boldogságodnak egész nagysága megnyugtat és üdvözít. Légy hát közöttünk üdvözölve, testvérünk a szív tisztaságában, a lélek jóságában, az igaz szerelem nagy boldogságában.

S a kicsi asszony mosolyog. Mosolyog a tiszta szive, jóságos lelke s igaz szerelmének nagy boldogsága.

Mosolyognak az ifju, szépséges, fiatal asszonyok is.

— Társunk vagy tehát. Szeretni fogunk és te is szeretsz bennünket, ugy-e?!

A kicsi asszony megrezzen erre. Szólna is talán, de az ifju, szépséges, fiatal asszonyok megelőzik.

— No, nem! Ne félj; nem kívánjuk mi, hogy szeretetedből egy parányit is nekünk adj. Szeretünk és szeretsz bennünket, mert tiszta a szived, jóságos a lelked s a tiszta szívedek és jólelkűek szeretik egymást. Légy boldog velünk e szeretetben; szived szerelme, lelked hűsége maradjon a mellett, kiért lángolt, kiért égett.

S megcsókolják újra a kicsi asszonyt, a kinek boldog mosolygása erre felszáll a csillagok fényébe. hold sugarába s leragyog arra, a kié volt tiszta szívének igaz szerelme, jóságos lelkének hűsége szerelme.

érdemli meg inkább a népképviselőt szép nevét: az osztrák-e vagy a magyar? A feleletet a józan magyar olvasóra bizzuk s részünkről csak a mondók vagyunk, hogy kár a három millió összeharácsolt magyar országgyűlési többségnek olyan fitymálva beszélni az osztrák parlamenti állapotokról, mert ha az osztrák parlamentáriszmus fájának nagyon össze is kuszálódott a lombozata, de gyökere nem olyan rodthadt, mint a Bánffy parlamentjéé.

Hirek.

Pécs, 1898. május 11.

Megzavart élvezet.

Hiába, mégis csak élvezet olyan híres zenészhárosban lakni, mint aminő Pécs. Eltekintve attól, hogy a városban alig találni házat, amelyben zongora ne volna, amely előtt egy-egy bájos leányka vagy serdülő úrfi gyakorolja magát, vannak Pécsen kész művészek is számosan, akik a házban lakóknak és az arra járóknak szép játékkal élvezetet nyújtanak.

Hát még ha az ember véletlenül olyan házba kerül, melyben két ilyen művész lakik; az egyik az emeleten, a másik a földszinten?! Az aztán az élvezet! Mig a földszinten lakó a legfölbemészőbb részeket játsza a különböző operettekől, addig az emeleti művész a legnagyobb könnyűséggel játsza el a legnehezebb operákat. Ugy, hogy az arra járó önkéntelenül is megáll e ház előtt és élvezzi a gyönyörű játékokat.

De leirhatlan a házban lakók élvezete, kik árnyas fák alatt ülve hallgathatják e ritkaság zenei előadásokat, körülveve illatos virágoktól, mert az udvar valóságos paradicsom.

Csak hogy nincs jó rossz nélkül. És így van ez itt is. A házban van egy elkényeztetett kis kutya, a földszinten lakó művésznak is van egy kis kutyája, melyet a Jambó-nóta iránti ellenszenvéből Jambó-nak nevezett el. Ennek a kutyának egy viselt dolga meg volt már irva e lapban: amidőn t. i. egy bicyklistát addig hajszolt, amíg az le nem bukott kerekéről. Még ez sem lett volna valami nagy baj, mert a két kis kutya vígan ugrándozva játszadozott az udvarban. De hát a bajnak mégis csak mindenütt meg kell lenni, megvolt tehát itt is. Mert az emeleten lakó művésznak még egy

fiatal bár, de nagy kutyája van és ez okozta a bajt.

Az udvarban ülők visszafojtott lélekzettel hallgatják a művészeknek mintegy versengésnek feltűnő, szép játékát; a két kis kutya pedig csak játszik, midőn egyszerre nagy ugrásokkal az udvarban terem az emeletről megszabadult nagy kutya. Ő is részt akar venni a kutyák játékában. Igen ám, ha ott nem volna Jambó. Ez a Jambó összeveszítette a két másik kutyát. A kis kutya gazdája pártfogásába vette az ő kis kutyáját és ölbe fogta, mire a nagy kutya ráugrott, letépte kabátját és csupa játékból a karját is megfogta. Most a földszinten lakó művész hirtelen rákezd a Jambó-nótát, melynek hallatára Jambó — mintha csak neki szólna — hirtelen kerekét oldott és beszaladt a gazdájához. Az emeleten lakó művész szobaleánya pedig sietett értesíteni gazdáját, hogy a kutya nagy galibát csinál az udvarban, mire az is otthagya a játékot és lejött az udvarba. Majd a földszinten lakó művész is meghallotta az udvaron folyó szóváltást, kijött tehát ő is, hogy védelmébe vegye Jambót.

Igy lett az élvezet megzavarva.

Hosszabb vita után megállapították, hogy Jambó volt a főbűnös az egész dologban, elhatározta tehát a gazdája, hogy falura küldi, hogy hasonló eset ne fordulhasson elő többé.

És csakugyan elvitték Jambót falura; nyugodt volt az egész ház. Másnap úgy dél felé a földszinten lakó művész a zongora előtt ül és gondolkodik; hirtelen eszébe jut a kutya és akaratlanul rákezd a Jambó-nótát. De alig játsza el az első két-három ütenyt, midőn farkcsóválva, vígan ugrándozik be a Jambó, mintha csak a falun is meghallotta volna az ő nótáját.

A földszinten lakó művész pedig megfogadta, hogy soha többé nem játsza el a Jambó-nótát.

Mettőr.

Napirend 1898. május 12-én.

Naptár: csütörtök, május 12. — Róm. kath.: Pongrác. — Prot.: Pongrác. — Görög-kel.: (ápril 30.) Jakab. — Zsidó: Ijar 20. — Nap két 4 óra 11 perckor; nyugszik 7 óra 8 perckor. — Hold két éjfélt után 26 perckor; nyugszik 10 óra 25 perckor délután. — Hold utolsó negyede 10 óra 36 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet 15 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint helyenként csapadék és hőemelkedés várható.

Közigazgatási ülés a városházán d. e. 11 órakor.

Katonai utóállítás a Scholtz-sörházban reggel 8 órakor.

Céllövészet a mecsekhegyi katonai lövőtéren.

érti az ő lelke hűsége mosolyát, nagy, igaz szeretetét most is.

És a temető némaságán csak átverődik újra az a nagy, az a hangtalan susogás.

Az új sir új lakóját testvérként fogadja mindenik. Ott lebegnek körülötte és beszélnek hozzá tovább, hiszen az új lakó olyan boldogan, olyan szeliden hallgatja minden szavukat.

Tudják róla, hogy boldog mosolygása arra tűz le, a kivel most is van a lelke. És róla beszélnek hozzá, hogy tetézzék örömét, boldogságát.

Megnézik kis, fehér keresztjét, melyen annyszor fog majd ott égni az ő szeretetének csókja. És mutatják neki a friss sirhalom puha rögét, melyet az ő könnyűje öntözött. Beszélnek neki csókjairól, melyekkel szép szemét, pici ajkát elhalmozta, hogy a halálban is ő csókolja le azokat a szemeket, az ő ajka tapadjon az ő pici ajkaihoz.

És a kicsi asszony boldog mosolygása jelenti, hogy most is ott érzi szép szemén, pici ajkán azokat a csókokat s ő most is csókolja, visszacsókolja szeretetének szemét, ajkát az ő hűsége, tiszta lelke örökös csókjával.

Akad olyan is, a ki a temetről beszél. Öreg néni, a ki életében hejh, sok szépséges, fiatal asszonyt kikisért a temetőbe, a kik helyett szives örömet ment volna már ő örök

A gyermekek veszik erre körül és szólnak hozzá gügyögő ajkaikkal.

— Jó néni, szép néni, minket is szeretni fogsz, ugy-e?

S megöleli őket, megcsókolja sorba; ártatlan lelkének, tiszta hű szívének gyermeki szépsége őket hozzá vonja.

Jönnek az öregek, kik beszélnek arról, miről itt a földön is szoktak.

— Boldog voltál, ugy-e? De az is lehet! Tiszta voltál, igaz voltál, megérdemelted hát a boldogságot. És boldog vagy most is. Hiszen mi mindnyájan boldogok vagyunk, pedig kevésnek közülünk él az emléke már azok között, kik utánunk maradtak a földön. De a te emléked élni fog annak szívében, a kit szerettél tiszta szíved szerelmének, jóságos lelked hűségének minden erejével. Tudod, hogy mi, a miként ismerjük a multat, a miként egy pillanat előttünk a jelen, ugy belátunk a jövőbe is és hiszel nekünk, ugy-e?!

És a kicsi asszony mosolyog. Boldogan mosolyogva mondja:

— Hiszek!

Szive és lelke tisztasága, szeretete, hűsége, bizalma pedig áthatja a körülötte levőket és azok is boldogan mosolyognak vele együtt, a hogy látják, hogy az ő boldog mosolygása száll, száll és leragyog arra, kinek szólt szerelme, hűsége s a ki megérzi, meg-

— **(A püspök bérmantja.)** *Hetyey* Sámuel, megyés püspök, ma a szigetvári eszterházi kerület Mozsgó községében végezte a bérmálást. A községben igen fényesen fogadták a hívek főpásztorukat, a ki a diszes templomban misét tartott és beszédet is mondott. A püspök holnap Somogy-Szent-Lászlón végzi a bérmálást.

— **(Előléptetések.)** *Laubheimer* Róbert, pécsi kir. segédtanfelügyelő, a IX. fizetési osztály 2-ik fokozatába, — *Ember* János, budapesti kir. segédtanfelügyelő, a IX. fizetési osztály 1. fokozatába, végül *Balogh* István, soproni kir. segédtanfelügyelő, a X. fizetési osztály 2-ik fokozatába lettek előléptetve.

— **(Jogász-majális.)** A folyó hó huszonegyedikén tartandó jogászmajálisra nagyban folynak az előkészületek. Ma délután is rendezői gyűlés volt a jogakadémián, mely alkalommal, ama kellemes apróságoknak a sorrendjére vonatkozólag határoztak, melyek a tánc kezdetét megelőzik. Budapestről hozatnak mindenféle, confetti- és serpentin dobáláshoz való, újabbajta labdákat, bombákat, rendeznek világpostát, szóval mindent előkészítenek, hogy a majálison mindenki a lehető legjobban mulasson. Az elárúsításra a szép vendégleányokat kérik fel, a kik bizonyára korán fel fogják keresni a majális színhelyét, melyet már olyan sokan, olyan nagy örömmel várnak.

— **(Pécs és a V. H. O. Sz.)** A Vidéki hírlapírók országos szövetségének Temesvárott tartott évi rendes közgyűlésén felolvasott titkári jelentésben Pécs is szerepelt, abból a tekintetből, hogy ez évben a folyó május hó 1-ig minő pénzösszeg folyt be Pécsről a szövetség pénztárába. Pécsről ez évben részint tagdíjakból, részint adományokból 235 forint folyt be a szövetség pénztárába s e tekintetben városunk az ötödik helyen, Nagyváradal egy sorban áll.

— **(Pályázatok.)** A pécsi pénzügyigazgatóságnál pénzügyi titkári állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt adandók be a pécsi pénzügyigazgatósághoz. — A siklósi kir. közjegyzői állásra most irták ki a pályázatot. Pályázni 3 hét alatt lehet. — A sziget-

nyugalomra. Látott sok virágzó életet a sirba térni; hallotta a részvétnak sok ezer megnyilatkozását. És mégis a kicsi asszony temetésénél nem látott szebbet; a kicsi asszony váratlan elhervadása felett való részvétnél nem ismert igazabbat.

— Mert szelid voltál, jó voltál, leányom. Mert a szivedben nem volt irigység, a lelkedben nem lakott gyűlölet. Betöltötte azt a jószág, a tisztaság egészen és nem tért hozzá makulája sem a véteknak, a bűnösségnek!

A kicsi asszony boldog mosolygása igazat ad neki. Tudja, érzi, hogy nem bántott senkit; nem volt oka irigykedni senkire, hiszen tele volt a szive, a lelke megelégedettséggel, igaz boldogsággal. Sirt a mások baján és részvétellel volt irántuk; örült a mások boldogulásán és sikert kívánt tiszta szívéből nekik. Hogyne mosolyogna tehát most boldogan, mikor tudja, hogy nem adott senkinek okot másra csak a jó érzésre, a barátságos indulatra s nem volt senki, a kivel ezt a jó érzést, ezt a barátságos indulatot megszakította volna.

— Lásd, még az ég is könyezte elmúlásodat, leányom és most, hogy már itt vagy a körünkben, közibénk is örömet, megnyugvást hozva a te tiszta boldogságod, a te jószágos szereteted, szelid szived, igaz lelked révén: nézd az ég most örül, most ragyog! Csillagain járunk mi, onnan nézünk le a földre s te bol-

vári járáshíroságnál aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények 2 hét alatt adandók be a kaposvári törvényszékhez.

— **(Fagyos szentek.)** Az idén korán volt a kikelet s habár a tartós, hűs időjárás ápril hóban nem kedvezett a vegetációnak, mégis ritka esztendőben lombosodtak meg a növények május elejére oly gazdagon, mint az idén. A gyümölcsfák dús virágzás után kifejlesztették gyümölcsüket, melyek dus termést ígérnek, miután az idén a hernyó sem pusztít oly mértékben, mint tavaly. A szőlők is sok bimbót hoztak és erősen hajtanak. A gabnák pedig vármegyeszerte szépek, gazdagok, erőteljes növéseük, a rozs már kihányta fejét s a virágzás küszöbén áll. A két-három napon át tartott meleg, termékenyítő eső után azonban lehült a levegő. A dér, vagy épen fagy óriási károkat tenne most, miért mindenki rettegve gondol a fagyos szentekre, a kik holnap köszöntenek ránk. Ha a májusi fagy csakugyan beállana, a drágaság beláthatlan bajok és nyomor forrásává lenne.

— **(Halálozás.)** *Benkő* Józsefné, szül. *Wenzler* Teréz, életének 60-ik évében, tegnap este meghalt. Temetése holnap (csütörtökön) délután 3 órakor lesz a citrom-utca 3. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Az engesztelő misét pénteken délelőtt féltíz órakor tartják lelkiüdvéért a székesegyházban. Az elhunytat férje és fia, továbbá sógora *Benkő* Gyula, vármegyei törvényhatósági bizottsági tag s nagyszámu rokonság gyászolja.

— **(Jótekonyság.)** *Vajda* Ödön, zirci apát, szerzetének jubileuma alkalmából szülő városáról, Kaposvárról is megemlékezett s a szegények közt leendő kiosztás végett 100 frtot küldött a városi Tanács kezeihez.

— **(Tisztelgés az új főszolgabírónál.)** A pécsvárad járás ujonnan választott főszolgabírájánál, *Jeszenszky* Gyulánál, folyó hó kilencedikén, hétfőn délelőtt tisztelgett a járás jegyzői kara és a községi előjáróság többi tagjai. A tisztelgések után, természetesen, nagy áldomás következett.

— **(Tüzek.)** *Farkas* János, szakcsi lakosnak, gazdasági épületei között tűz támadt dog mosolygásod onnan küldöd le arra, a kit szerettél, a ki szeretett!

— A kit szerettél, a ki szeretett . . . Száll át a nagy, néma suhogásban a temetőn.

— A kit szeretek, a ki szeret! Vegyül bele a nagy, néma suhogásba a kicsi asszony boldog sóhaja és megáll a sirok felett, megelégedettséget, megnyugvást hirdetve. Fenn az égen pedig valami gyenge fehérség támadt és a hold sugára, csillagok fénye halványulni kezd.

Az a fehérség az éjszaka végét jelenti; előhírnöke a kezdődő napnak, a mely tisztaságban, fehérségben fogamzik meg s mégis mennyi gyász, mennyi szomorúság folyik le benne, mire véget ér, mire sötétségben vész el. Ez a fehérség is csak egy pillanatig tart s mikor az első vérvörös csik feltűnik az égen, a temetőn eihal a nagy, néma suhogás, hogy mikor odabenn a város ébred, itt a temetőben a halotti nyugalom üssön tanyát.

És a felkelő nap arany sugára a temetőt éri először. Szétnéz a holtak csendes hazája felett, a sirokat sorba csókolja, mint régi ismerősöket.

És megpihen hosszú csók közben a kicsi asszony sirján; fehér kis keresztjén friss hantján, puha, könyektől áztatott rögein . . .

Honthy István.

a minap. Az összes épületek leégtek s a tűz átterjedt *Rohonci* István szomszédos házára s azt is elhamvasztotta. Onnan pedig *Vince* Mihály szalmakazla fogott tüzet és az is leégett. Az összes kár megközelíti a háromezer forintot. — Gyulajovancán *Eklics* Mihályné udvarán szintén tűz volt. Egy sertésöl gyuladt ki, mielőtt azonban tovább terjedt volna, a tüzet lokalizálták s így az nagyobb kárt nem okozott. — Mohácson is volt tűz a napokban. *Vidák* Mátvás istállója gyuladt ki és égett le s a tűz átterjedvén *Batarác* József házára, azt is elpusztította. — Végül *Dénes* János, nagyfalui lakos, házát is tűz pusztította el a minap. Hogy a tüzek miből keletkeztek, azt a vizsgálatnak nem sikerült kipuhatolnia.

— **(A polgári leányiskola kirándulása.)** A pécsi polgári leányiskola növendékei *Reberics* Imre igazgató vezetése alatt ma délután kirándulásra mennek; a Tettyét és Kardos-utat fogják bejárni és velük megy az intézetnek ének- és tornatanára is, a kiknek vezetése alatt bizonyára sok mulatságos játékot fognak rendezni és szép dalokat énekelni. Az intézetben holnap lesz májusi szünnnap, mely alkalommal kipihenhetik a növendékek a mai délután fáradoimat.

— **(Vád egy sógor ellen.)** *Böröc* József, szemcse-csehi lakosnak, a szőlőben levő présháza kigyuladt a napokban. Mire a tüzet észrevették, az már nagy részben elhamvasztotta a présházat. A megejtett nyomozás során, hogy a tűz miből keletkezett, a káros sógorára, *Gálosi* Györgyre, esett a gyanu, hogy ő gyújtotta volna fel a présházat. Állítólag látták is, amint a leégett épület körül bujkált, de a gyanuba vett ember mégis tagadja, hogy ő lett volna a gyújtogató. A vizsgálat feladata lesz kideríteni, hogy mi igaz a dologban?!

— **(Véres verekedés.)** Mohácson egy korcsmai multság alkalmával összeszólalkoztak *Sapkás* Ferenc és *Bognár* András legények. Az összeszólalkozásnál szó szót követett, majd tettelegességre is került a dolog, a minek aztán véres kimenetele lett. Ugyanis *Sapkás* Ferenc előrántott egy éles kést a zsebéből és azzal mellen szurta *Bognár* Andrást. A megszurtt legény vérezve rogyott össze s úgy vitték haza eszméletlen állapotban. Most otthon ápolják, a késelő ellenfelet pedig feljelentették a bíróságnak.

— **(Betörés.)** *Weisz* Jakab, regölyi lakosnak az éléskamráját az egyik éjjel feltörték. A betörők elvittek két métermázs gabonát s oly csendben végezték a munkájukat, hogy senki sem vette észre őket. Csak reggel látta a tulajdonos, hogy éléskamráját kifosztották és siettek feljelenteni az esetet. Ez ideig azonban nem tudják, hogy kik voltak a szerencséskezű betörők.

— **(Csendőrségi szemle.)** Várboyai *Bogyay* Vince, csendőrszázados, a pécsi csendőrszárny parancsnoka, most tartja a szemlét a szárny kötelékébe tartozó csendőrszakaszok és őrsök felett. Legutóbb a siklósi őrsöt és ideiglenes szakaszt vizsgálta meg s onnan Mohácsra utazott, azután pedig a dombovári szakaszt fogja szemle alá venni.

— **(Körözött tolvaj.)** *Bálint* István, bonyhádi születésű, 29 éves, nős, családos napszámos a fővárosban lopást követett el, melyért feljelentették a bíróságnak. A feljelen-

tett tolvaj időközben Budapestről ismeretlen helyre távozott, hogy a büntetést elkerülje. Most körözik.

— **(Névmagyarosítások.)** *Treplán* József, m. kir. csendőr, pincehelyi lakos, *Tolnaira*, — *Graff* Gyula, m. á. v. mozdonyvezető, dombóvári lakos, *Grófra*, — *Iváncsics* György, m. á. v. mozdonyvezető, dombóvári lakos és kiskoru Ede fia Ivánfira magyarosították vezetéknevüket belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Eljegyzés.)** *Mazaly* Paulát, *Mazaly* József polgártársunk leányát, eljegyezte *Békésy* Sándor dr. ipar-felügyelő.

— **(Tanulmányi kirándulás.)** A helybeli állami főreáliskola tanuló ifjúsága a tanárok vezetése mellett e hó másik felében tanulmányi kirándulást tesz a történelmi nevezetességű Szigetvárra, hol a tanulók a meglevő történelmi emlékeket meg fogják szemlélni s egyuttal le fogják róni a kegyelet adóját a magyar Leonidásznak, a hősi halállal meghalt Zrinyi Miklósnak.

— **(Letartóztatott honvédszázados.)** *Mozgay* Sándort, a debreceni harmadik honvédszázados első osztályú századosát, a ki pálfai, tolnamegyei születésű, tegnap a fővárosban elfogták és a honvédkerületi fogházba szállították. *Mozgay* a könnyelműsége juttatta ennyire. Botránys ügyei miatt többször áthelyezték és amikor nemrégiben meg-nősült, azt hitték, hogy végre megjavul, de ő csak folytatta a katonai méltóságával össze nem férő életet és legutóbb egy régi szeretőjével megszökött állomáshelyéről. Egy hátrahagyott levelében lemondott ugyan tisztí rangjáról, de a katonai hatóság mégis megkerestette a szökött tisztet, aki kedvesével Budapestre ment és a *Garay*-utca 24. számú házban húzódott meg. Postatisztnak jelentette be magát. De ráakadtak és az első honvédszázados két tisztje, *Kreszli* százados és *Köröskényi* főhadnagy letartóztatta őt. A hadbíró már meg is kezdte ügyében a vizsgálatot.

— **(Elfogott jómadár.)** Még a folyó évi március 29-én történt, hogy *Hild* Eduárd nevű, eszéki illetőségű csavargó molnárszegéd *Siklóson* boszúból véresre verte *Hirtenreiter* Borbálát és ennek bátyját, *Hirtenreiter* Dezsőt. A verekedő csavargó megugrott ekkor s az elfogatást egész mostanáig ki tudta kerülni. Most azonban *Mohácson* elfogták és átadták a bíróságnak.

— **(Keresztelési ajándékot gyűjtő álbeteg.)** Nem új neme a szédelgéseknek az, amit most Német Katalin újvidéki illetőségű személy üz itt a környéken. Egy csecsemővel jár-kezel, azon siránkozva, hogy nincs keresztelésre pénze, Jószi-vü emberek akadnak, akik megsegítik, s akad olyan is, aki keresztelési ajándékot is ad neki. Ez a jeles személy, a kire most a belügyminiszter is fölhívja a hatóságok figyelmét, nem régiben Pécsen is járt. Betegséget tettetve, karján pár hetes csecsemőjével kéregetett alamizsnát és sirva szólt mindenkinek: *Vinkovce* mellett (Horvátország) szültem az istenadtát — mondotta — az utszélen. Bevánszorogtam vele a paphoz, de az nem akarta ingyen megkereszteltetni. Éhezve mentem vele tovább, s így jutottam ide. Szélhámossága most kiderült, mert most érkezett róla a belügyminiszter írása, hogy a

közkórházakba ne vegyék föl Német Katalint, mert álbeteg, aki betegséget színelve élőködi a kórházakban, az igazi betegek rovására.

— **(Agyonütötte a part.)** Minden nagyobb építkezésnek szokott halottja lenni. Annak idején Kaposvárott a vasuti internatusnál is lelőttek egy napszámos leányt az állásról, ki szörnyet halt. Tegnapelőtt pedig szintén Kaposvárott *Fejes* János pécsi-utcai napszámos földhánnyal volt elfoglalva az Eibenitz-féle birtokon, honnan a vasutállomás töltéseire hordják a földet. *Fejes* vigyázatlan volt s a part kivágásánál veszélyes helyre állott; a part leszakadt s a földtömeg *Fejest* eltemette. Mire társai kiásták, már halott volt. Természetesen özvegye és öt kiskoru gyermeke maradt árvaságra, a minthogy az ilyen szerencsétlenség rendszerint sok gyerekes családapákat szokott érni.

— **(Non plus ultra.)** Komédiás bódékban és végeladást rendező boltok kirakatában lehet olvasni ezt a címet, a mi magyarul azt jelenti: a mi még nem volt, a mit még nem haladott felül semmi. Ilyen non plus ultrá-ja a mérnöki tudománynak az az állapot, a miben leledzik most a Pécsi Takarékpénztár új palotája környékének aszfaltozási művelete. Annak idején a mérnöki tudomány megállapította a palota körül a nivellációt, de ez a lejtmezés — a mérnöki tudományra jellemzően — most, mikor az aszfaltozásnál hasznát akarták venni, a szó szoros értelmében rossznak bizonyult. A palota alsó falazata, melynek bele kellett volna esnie az aszfaltozásba, pusztán áll ki s viszont a főbejárat lépcsőzete, mely az épület egyik legszebb díszje és az egész tervezet elválaszthatatlan része, most szintén kiesik az aszfaltozásból. És el kell onnan távolítani, a bejáraton belül felépíteni, valamint az egész alsó falazatot fel kell tölteni, hogy valahogy segítve legyen az állapot, a mely megmosolyogni való példáját nyújtja a mérnöki tudománynak. De hát így vagyunk mi; papiroson megcsinálnók akár az Eifeltornyát is, de a valóságban egy épületvonalat se tud a mérnöki tudomány helyesen megállapítani. Innen van aztán az is, hogy az Ágoston-utca folytatásaképp a János-kut felé, a Bányatelepi-uton most épülő új házak mindent mutatnak, csak egyenes utcavonalat nem s a mérnöki tudomány parányi jelét sem!

— **(Májusi szünnap.)** A pécsi iskolákban is elő van írva a május hó folyamán adni szokott egy napos szünnap, a melyet e héten kapnak meg a különböző pécsi iskolák növendékei; holnap (csütörtökön) a polgári leányiskola, pénteken a budaikülvárosi, szombatban a szigetikülvárosi és belvárosi iskolákban lesz szünnap, melyet bizonyára örömmel fogadnak a növendékek, a kik így kivehetik részüket a tavasz örömeiből.

— **(Tízéves találkozó.)** A kaposvári állami főgimnáziumnak 1888-ban érettségét tett volt növendékei a jövő hó 7-én tízéves találkozóra gyűlnek össze Kaposvárott. Az iskolatársakat *Szabady* Lőrinc dr., nagyatádi kir. járásbírósi jegyző, hívja össze a nevezetes találkozóra.

— **(Vasvillával fizetett.)** Véres módot választott *Fülöp* János, pincehelyi lakos, hogy megfizesse tíz forintnyi tartozását *Gombkötő* Jánosnak, a kinek régóta adósa volt.

A hitelező sokszor a nyakára járt a tartozásért s ez annyira felbosszantotta *Fülöpöt*, hogy mikor legutóbb ismét megjelent hitelezője, hogy a tartozás megfizetését kérje, felkapott egy kezeügyébe eső vasvillát és azzal a hitelezőt összeszurkálta. A véresre sebesített *Gombkötő* János feljelentette a vasvillával fizető adóst a bíróságnál.

— **(Iskolai ünnep.)** Hásságyon a f. é. ápr. 11-ére rendelt iskolai ünnepélyt vasárnap tartották meg, majálissal összekötve. A mise után a gyermekek és szülők a feldiszitett iskolába vonultak. A leányok fehérbe voltak öltözve koszorúkkal fejükön, a fiuk pedig nemzeti szalaggal voltak díszítve. Az iskolában *Rössler* Ferenc káplán beszédet mondott, melyben a gyermekeket arra buzdította, hogy szülőiken és tanítójukon kívül szeressék és tiszteljék a vallást, a hazát és a királyt. Ezután az iskolában a gyermekek szavaltak; majd *Kruckenberger* Rezső közs. tanító szép beszédben méltatta az ünnepély jelentőségét. Az iskolában lefolyt ünnepély után a gyermekek vig zeneszó mellett a közeli erdőbe vonultak, hol estig mulattak. Este 7 órakor ismét zeneszó mellett haza mentek. Az iskola előtti téren összegyűlve, *Rössler* Ferenc káplán ismét szólt a gyermekekhez mondván: hogy a sok jóért, mit szülők és tanítójuk értük tesznek, mindig hálásak legyenek; hálájukat azzal mutathatják ki, ha ezután is szorgalmasan tanulnak és szót fogadnak. Ezzel az iskolai ünnepély véget ért.

— **(Önműködő szivarárusítók.)** A trafikosok tudvalevőleg erősen küzdenek a vasárnapi munkaszünetért, de a kormány ellenzi, mert ez a kincstár tetemes megkároztatásával járna. Erre most a trafikosok azzal az érdekes eszmével járulnak a pénzügyminiszterhez, hogy ők vasárnaponként gondoskodnak szivarárusító gépekről, melyek a közönséget kiszolgálják úgy, hogy a kincstárnak semmi kára sem lesz, sőt esetleges haszna azáltal, hogy a gép éjjel is árul. Az automaták oly kiváló szerkezetűek, hogy rossz pénzekkel nem lehet megkároztatni, mert csak magyar vagy osztrák ércpénzeket fogadnak el. A szivaráruló gép annyiféle szivart és cigarettát árúsít, a mennyit a trafikos akar. Olyan berendezésű, hogy akár tízféle szivart is ad. A trafikosok nagyon lelkesednek az új találmányért. Mint értesülünk, a pénzügyminiszter nem idegenkedik a gépektől, de az azokért való felelősséget teljesen a trafikosokra hártja. Mielőtt azonban az ügyben döntene, kipróbáltat néhány áruló gépet.

— **(Bicikli adó.)** A biciklisták száma minden nap szaporodik. Egyes nagyobb és intelligensebb családban már sem az ur, sem az asszony nem lehet el biciklizés nélkül, mert az olyan szükséges ott, mint a tisztességes ruha. A városok természetesen nem gazdagok s az intéző urak azon törik a fejüket, hogy milyen módon lehetne a jövedelmet szaporítani. És mert ilyen gondolatokkal vannak eltelve, igen természetes, hogy a biciklizők nagy száma nem kerülte el a figyelmüket. És amire az állam eddig nem gondolt komolyan, azt a városok most alighanem keresztül viszik. Megadóztatják a bicikliseket. Az első város, amely e tekintetben talpra állott, Temesvár. Ott már készülődnek az új adó kivetéséhez s nem lehe-

tellen, hogy a szándék hamarosan tényre válik. Ha pedig ez megtörténik, kétségtelen, hogy a többi városok mohón kapnak a jó példán s egyre másra fizettetik az adót azokkal, akik egy kis biciklizéssel erősítik az egészségüket. Elvégre is, ahol a gyógyító hatással bíró ásványvizekre adót vetettek, ott az is kitelik, hogy a biciklire is bélyeget tesznek. Temesvárott tízezer forintnyi évi bevételre számítanak a bicikli-adó révén s azt hiszik, hogy ez a jövedelem évről-évre emelkedni fog, mert hát a biciklizési szenvedély bizonyos latiniaszerű jelleggel bír.

— **(A manilai győző románca.)**

Egész New-York Dewey admirálisról beszél. Róla szól a következő érdekes történet is, a mely szoros összefüggésben van világra szóló tetteivel. Azt mondják ugyanis, hogy Dewey admirálisnak egészen különös oka van örülni azon, hogy oly fényes győzelmet aratott a spanyolokon. A most annyira dicsőített hős a mint a yankeek határozottan állítják, halálisan gyűlöli az egész spanyol nemzetet, a mely gyűlöletének oka egy régi szerelme. Körülbelül husz évvel ezelőtt Dewey admirális megszerette Washingtonnak egyik legszebb hölgységét, Lovery Virginia kisasszonyt; de mély és igaz szerelmét a fiatal leány nem viszonozta, mert szívének már elajándékozta a spanyol követségnél alkalmazott, teljesen vagyontalan, de nagyon szép fiatal Brunettinek. Lovery Virginia szülei elleneztek ugyan lányuknak Brunettivel való házasságát; de nem tudták rávenni, hogy Deweyhez menjen nőül. A szép

Virginia, mint annyi más, őt is kikoszorúzta s úgy látszott, hogy nem is akar férjhez menni. Brunetti eközben Mexikóban spanyol miniszter lett, és hű maradt szerelméhez. Három évvel ezelőtt végre feleségül vehette a még mindig szép Virginiát. Brunetti ekkor már nemcsak nagyon gazdag ember volt, hanem élhetett az Arkos hercege címmel is. Dewey, úgy mondják, az arkosi hercegnőt most ép annyira gyűlöli, amennyire szerette valamikor és e gyűlöletét kiterjesztette az egész spanyol nemzetre. A mikor a manilai győzelem híre Newyorkban elterjedt, leirhatatlan volt a lelkesedés az egész városban. Egy newyorki lap azonnal négy zenekart fogadott, melyek közül egy a Madison-téren, a többi három pedig az utcákon mindenfelé hazafias indulókat és nótákat játszott. A zenekarokat óriás néptömeg kísérte, a mely közben zajosan éltette a manillai győzöt.

— **(Gyanus világjáró papok.)**

Időnkint előbukkannak Pécsen is az exotikus világból jövő papok, akik könyöradományt gyűjtenek. Ugylátszik, nem mindig az igazak útján járnak az eféle szent alakok. Most is jár itt egy kettő, akik a gyanusak közé tartoznak. Az okmányaik pedig oly gyanusak, hogy hitelt sem érdemelnek. Egyik okmányuk fél iv nagyon új papiros, amelyben a mesopotámiai pátriarcha bizonyítja, hogy ezek az ő küldöttei, rajta a püspök pecsétje. A másik bizonyítványt a szerbiai francia konzulátustól kapták s ezen szintén értéktelen pecsét látható. Tudnivaló, hogy az ilyen világot járó és a

keleti egyházak jótékony céljaira gyűjtő papok mindenkor a római propaganda hitelesítő okmányával láttatnak el, ép azért ezen anilines pecsétű, kettős papir okmányokkal bíró, járókelő nehezen származott Mesopotámiából, hanem tán inkább valahonnét éjszakketeletről: Galiciából.

A bérma-szülők ajándékai a legkedvesebbek szoktak lenni nemcsak értékök, hanem a hozzájuk fűződő szép emlékek által. Ezek a kis emléktárgyak gyöngédségről és áhítatról beszélnek és talán épen innen van az, hogy semmi sem oly alkalmas bérma-ajándéknak, mint egy csinos, finom körvonalú ékszer, vagy csecsebecse, melynek értéke soha sem vész el; sőt az idő előrehaladtával mondhatni növekszik is. **Két forint ötven krajcártól kezdve** már igen izléses és gyönyörű kivitelű bérma ajándékok: szívek, amulettok, kis órák láncsal stb. kaphatók *Schönwald Imre* pécsi ötvösnél, kinek e nembeli raktára párját ritkítja gazdagságra és választékosságra nézve az egész országban.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénykezés.

§ **Régi viszály.** *Dobos* Ferencnek régi ellensége volt *Jeromovics* Szávó, mert egy alkalommal felpofozta s így folytonosan hangoztatia, hogy találkozzanak csak alkalmas időben, majd visszaadja neki a kölcsönt.

most már tartózkodás nélkül elmondja Renének a valót a háboru állapotáról. Erzsébetre bizta a dolgot, ki igyekezett a legkiméletesebb szavakkal elmondani Napoleon vereségét, a francia hadsereg bukását s a szövetségesek ármánykodását, kik most már Franciaországba szándékoztak a háborut átültetni s most a maguk részéről lépnek fel, mint támadók.

De bármily kiméletesen volt is elmondva a dolog, Renére mégis nem várt, borzasztó hatást gyakorolt. A hevesvérű, rajongó fiatal katona nem bírta elhinni, hogy Napoleon, az ő hős császára, vereséget szenvedett, nem tudott azzal a gondolattal megbarátkozni, hogy az edzett, harcias francia hadsereg leverve, legyőzve csörgesse rabbilincseit.

René bezárkózott szobájába s napokig nem bocsájtott senkit sem magához.

Az orvos már több ízben figyelmeztette a bárót, hogy végzetessé válhatik a kapitány életére, ha magához nem bírják téríteni apathikus álmodozásaiból. Néhány sikertelen kísérlet után Erzsébet végre erőszakhoz folyamodott s kinyitotta René szobáját. Bement s hangosan megszólította:

— Dousole kapitány!

René meg sem mozdult, tehát újra ismételte a megszólítást:

— Dousole kapitány!

S midőn látta, hogy René a hangosabb megszólításra sem mozdul, közelebb ment hozzá és fülébe sugta:

— René, nem hallgat reám? Kérem, könyörgök, ébredjen már!

Mintha álmából zavarták volna fel Renét, lassan,

— Ugyebár megengedted nekem, hogy délutánonként betegünket meglátogathassam?

— De Lénának is itt kellene lennie és . . .

A báró beszélni akart, de leánya nem engedte szóhoz jutni.

— Talán csak nem fogoly kastélyunkban a szegény öreg asszony, kinek még friss levegőt sem szabad szívnia? Tehet ő szegény arról, hogy abban a pillanatban osontam a szobába, midőn ő távozott? s oka vagyok én annak, hogy a kapitány ur felébredt?

— Nem, nem, te ártatlan vagy, mint egy angyal gunyolódott a báró, ki kénytelen volt leánykája érvelései fölött elmosolyodni — az egyedüli bűnös . . .

— Ön báró ur — szólt közbe René — Ön megsértette a vendégjogot, amennyiben a legszebbet, mit a Wendelberg kastély magában rejt, eltitkolta előttem — mondta a kapitány, félig tréfás, félig komoly hangon.

A báró meglepetten tekintett fel erre a nem várt támadásra.

— No lám! Most még ön panaszkodik vendégszeretetem hiányossága felől és segít leányomnak, az apja ellen fellázadni.

— A katona kötelessége mindenkor a gyöngébbnek segíteni — válaszolt René mosolyogva.

A báró felkacagott.

— Hogy ki a gyenge és támogatásra szoruló, az most még kérdéses dolog. Gyere gyermekem.

Karonfogta leányát s kivezette a szobából. Erzsébet szóltanul követte atyját, de amint az ajtó elé értek, szembe fordult a báróval és reszkető hangon kérdezte:

Dobos ezért ovakodott is különösen este összetalálkozni haragosával és ha erre kilátás volt, mindig felfegyverkezett kellőképen. Így február másodikán egy társával este ment valahova s szembe találkozott az utcán Jeromovics Szávóval, ki Péter nevű öcsésével és még egy barátjával volt.

Már elhaladtak egymás mellett, midőn Jeromovics Péter szólt Dobosnak, hogy álljon meg és hozzámene, kérdőre vonta, hogy miért fenyegeti folytonosan az ő bátyját; Dobosnál ekkor is volt egy revolver és egy tör s midőn megszólította hozzáért, már kezében tartotta a revolvért. Jeromovics ezt látva, megragadta kezét, mire Dobos elsütötte a revolvért, de a golyó csak télikabátját furta át ellenfelének; a lövés után Dobos futásnak eredt, a két testvér pedig utána, mire ő visszafordulva, még egyet lőtt s ekkor mellbe találta Jeromovics Szávót.

Ekkor már utolérték ellenfelei s ő törével néhány szurást és hasítást ejtett rajtuk, úgy, hogy Jeromovics Péternek ezen alkalommal kapott sebei hat hét alatt gyógyultak meg, Szávó pedig csaknem behalt a lövés okozta sebébe.

A kir. ügyész súlyos testi sértés és emberölés kísérlete miatt kérte a vádlott megbüntetését, azonban a kir. törvényszék dr. Ferency László védőbeszédének meghallgatása után arra az álláspontra helyezkedett, hogy csak jogos önvédelemből ejtette ellenfelein a sebeket és felmentette a vádlottat, ki köszönettel vette tudomásul az ítéletet, ellenben a kir. ügyész felebbezést jelentett be.

Közgazdaság.

□ **Gabonaügynökök visszaélései.** A földművelésügyi miniszter a vidéki gabonaügynökök és üzerek visszaéléseinek meggátlása érdekében az összes gazdasági egyesületekhez és gazdakörökhöz a következő leiratot bocsátotta ki: »Némely vidéken oly ügynökök és helybeli üzérkedők működnek, kik a kisebb gazdákat otthonukban keresik fel s azok tájékozatlanságát felhasználva, a termést gyakran olcsó áron előre megveszik, a megállapított vételár egy részét kifizetik s az előleg és a szállítandó termény értéke erejéig váltót vesznek, vagy a kisgazdával általa nem értett okiratot állíttatnak ki. Ezek az üzelmek igen sok keserűség okai, sőt nem ritka esetben egyes kisgazdák tönkremenését eredményezik. Ezen visszaélések meggátlása céljából kívánatosnak tartom, hogy az egyesület a rendelkezésre álló eszközökkel az érdekkörébe tartozó gazdaközönség figyelmét e visszaélésekre hívja fel, — világosítsa fel az ügyleteknél használt szokásos és ismert fogásokról s figyelmeztesse az érdekelteket arra, hogy ha a vételügylet az uzsorakölcsön elpalástolására használtatik fel, az uzsoravétség miatt a kir. bíróságnál feljelentést tegyenek. Egyben figyelmébe ajánlom az egyesületnek, hogy az 1883. évi XXV. t.-c. 10. §-a szerint a közigazgatási bizottság felterjesztésére az igazságügyminiszter ur elrendelheti, hogy az uzsoravétség miatt az eljárás hivatalból indíttassék meg. Ha tehát valamely vidéken az uzsoravétség gyakori elkövetésének jelenségei mutatkoznak, helyesen fog az egyesület eljárni, ha a közigazgatási bizottságnál kezdeményező lépést tesz az igazságügyminiszter ur intézkedésének kikérése iránt.«

□ **Kik kötelesek munkásigazolványt váltani?** Ebben a kérdésben a miniszter a következőleg döntött: »A mezőgazdaságban hivatásos munkás, napszámos az, a kinek a bér munka szolgáltatásáért fizetett bér képezi a fő keresetforrását. Az a munkás, a ki mint bér munkás bizonyos évszakban földmunkát teljesít, bizonyos időben építkezésnél anyagot hord, fát vág, stb., akkor a mikor mezőgazdasági munkára vállalkozik, feltétlenül oly hivatásos munkásnak tekintendő, a ki a munkásigazolvány használatára köteles, mert folyton bér munkával foglalkozik. Ellenben az, a kinek nem bér munka a rendes keresetforrása, akkor sem tekintendő hivatásos munkásnak, ha a mezőgazdaságba esetleg bizonyos évszakban, vagy bizonyos nemű munka teljesítésére vállalkozik, ezek az előjáróság által nem kötelezhetők igazolvány szerzésére. Azért ha egy gazdalkodó, vagy önálló iparos a maga rendes foglalkozása mellett, mellesleg mezőgazdasági munkának bérért való teljesítésére — nem cseléd minőségben vállalkozik, attól munkásigazolvány nem követelhető.«

TÁVIRATOK.

— **A delegátusok a király előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A delegátusok ma délelőtt a főrendiházban gyülekeztek s onnan tizenkét órakor a budavári palotába hajtottak a király elé. A fogadtatási szertatáson a

— Tehát a téli idényre bányához fogsz küldeni atyám?

A báró meglepetésében tágra nyitott szemekkel ismételte a kérdést:

— Én, téged elküldeni? Miért?

— Vagy talán be akarsz zárni?

— Micsoda gondolatok ezek, Erzsébet?!

— Hja! kedves atyám, ha sem elküldeni, sem bezárni nem akarsz, akkor valóban nem tudom, miként akarod elkerülni azt, hogy én a kapitánnyal találkozam. Az orvos véleménye szerint, a kapitány teljes felgyógyulása az egész telet is igénybe fogja venni. Vagy talán őt akarod szobájába bezárni?

A báró elgondolkozott. Leányának igaza van. Egészen kellemetlen kényszer helyzet az, a melybe jószívűsége sodorta.

— Nem tudom mihez is fogjak voltaképpen? — mondta komoran, majd sóhajtva hozzátette:

— Legalább valami öregebb hölgy volna még a kastélyban. Akkor sokkal könnyebb volna mindnyájunk helyzete.

— Minek kell az nekünk? Nem vagy te itt atyám? S végre is szüksége van egy Wendelberg bárókisasszonynak erényőrré?

Wendelberg báró megszegyenülten hajtotta le fejét. Leánya akaratlanul is egy kötelességre figyelmeztette, melyet eddig teljesíteni elmulasztott. Igen! hiszen nem kell erényőrt keresni egy oly leány mellé, ki folyton atyja oldala mellett él. Elhatározta, hogy ő fog ezután leánya fölött őrködni s ezzel sokkal rózsásabb színben látta egész helyzetét, mint ennek előtte. Így legalább Erzsébet-

tel és a kapitánnyal együtt töltheti idejét, mig eddig — midőn rejtve tartotta a leányt, mindig valamelyiket nélkülöznie kellett. Akármily kellemetlen volt is az állapot, azt meg kellett önmagának is vallania, hogy Dousolle Renét, betegsége alatt — maga sem tudta miért — nagyon megszerette. A társalgásban leánya által is támogatva, talán könnyebben tudtára bírja adni Renének, a csataterokról beérkezett szomorú híreket is. Midőn gondolatmenetében eddig elért, megkönnyebülten lélekzett fel s leányához fordulva így szólt:

— Tehát megengedem neked, hogy Dousolle kapitányt meglátogasd, de csak az én jelenlétemben. Érted? Csak az én jelenlétemben!

3. Egyenetlenkedések.

E naptól fogva Erzsébet és a báró napos vendégek voltak a beteg szobájában. Beszélgettek, Erzsébet felolvasta a legújabbban érkező csata-híreket, néha az ő tiszta, csengő hangjával francia népdalokat is énekelt s az öreg báró, ki még mindig haragudott a »vérszomjas corsikaira«, gyakran rajta kapta magát, hogy ő is dudolja azokat a francia dalokat. Sőt szolgálja személyzetének megtiltotta, hogy a Napoleon veresége óta a nép száján forgó császárelenes dalokat énekeljék, nehogy René azokat meghallja, mi most annál könnyebben megeshetett volna, miután a kapitány állapota már annyira javult, hogy fekvőhelyét elhagyhatta, sőt november első napjaiban egy nagyobb sétát is tett a kastély udvarában, Erzsébet karjára támaszkodva.

A báró egy napon érkezettnek látta az időt, hogy

közös és a magyar minisztereken kívül gróf Apponyi Lajos udvarnagy, Bánffy főkamráshelyettes, Paar gróf főhadsegéd, Pálffy testőrkapitány és Dittrichstein herceg, szárnysegéd vettek részt.

Széll Kálmán beszédében megemlékezett a spanyol-amerikai háborúról, melyben érdekeink ugyan nincsenek érintve, de sajnáljuk a pusztító viszályt. Majd áttért a utóbbi két év örömeire, mikben a korona és a nemzet egybeolvadása a nemzet háláját tolmácsolta a korona iránt. Az ünnepek után elérkezett a komoly munka ünnepe. Áldást kér a királyra, a királyi családra.

A király válaszában hangsúlyozta a békét és a görög-török háboru befejezését, megdicsérvén a szárazföldi és tengeri haderőket. Majd így folytatja:

— Mély sajnálattal kell megemlékezni a Spanyolország és az Egyesült amerikai Államok között kitört ellenségeskedésről, melyet sem a pápa öszent-ségének az összes európai nagyhatalmak között támasztott barátságos közvetítése, sem a spanyol kormány messzemenő előzékenysége meg nem gátolhatott. Midőn a szoros semlegesség fenntartására el vagyunk határozva, adjunk kifejezést azon óhajnak, hogy vajha mielőbb sikerülne a hadakozó felek között felmerült ellentétek igazságos kiegyenlítése után az elszomorító harcnak véget vetni.

Hadügyi kormányom, tekintettel birodalmam gyorsan haladó fejlődésére, a fegyvereknek és hadi anyagoknak a múlt évben jelzett és megkezdett nagyobb-mérvű beszerzését ez évben folytatta. Meg vagyok győződve, hogy ezen előrelátásból tett intézkedések megítélésében önöket szokott belátásuk és hazafias aldozatkésztségük fogja segíteni.

Bosznia és Hercegovina általános fejlődése az eddigi rendes utakon halad és ezen országok kormányzatának költségei ez évben is saját bevételeikben lelik teljes fedezetüket.

Melegen óhajtván, hogy működésüket áldásos siker koronázza, szívélyesen üdvözlöm önöket!

Széll Kálmán, valamint a király beszéde után többször hosszantartó éljenzés hangzott.

A fogadtatás után a király cerclét tartott, melyen többeket megszólított.

— **Meggyilkolt tengernagy.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Montoje tengernagyot, aki a cavitei tönkrevet spanyol hajóhadat vezényelte, meggyilkolták.

— **Egyezkedés Lujza hercegnő hitelezőivel.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az udvari főmarsal megkezdte Lujza hercegnő hitelezőivel az egyezkedést. Igen alacsony kvótát ajánlott azzal a kijelentéssel, hogy ha a hitelezők ezt el nem fogadják, akkor esődöt kérnek. A váltókat mind kifizették, különösen a melyeken Stefánia trónörökösne szerepel mint zsiráns.

— **Az osztálysorsjáték húzása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A második osztálysorsjáték mai

huzásán a 82528. számú sorsjegy hatvan-ezer koronát nyert.

— **Az országgyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén folytatták a szövetségi törvényjavaslat tárgyalását. Beszéltek Makkfalvy Géza, Sámuel Lázár, Zichy Aladár és Sólmosi László, a kik a javaslatot általánosságban mind elfogadták.

— **Nansen elutazása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Nansen, a híres sarkutazó nejével ma elutazott a fővárosból Olaszországba.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:30
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:12	3:40	12:07
(B.-Szt.Lőrinczről B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:15, v. v. 3:46)				
<i>Uj-Dombóvár</i> érk.	9:57	1:32	5:01	1:57
Kaposvár felé ind. gy. v. 10:08, sz. v. 1:56, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
<i>Uj-Dombóvárról</i> ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
<i>Budapestre</i> k. p. u. é. 1:25	8:00	8:35	8:20	
	V. v.	Sz. v.		
Bacs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:29	6:34		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9:04	7:11		
<i>Bacs</i>	10:51	8:55		
<i>N.-Kanizsa</i>	1:29	11:41		
<i>Bécs</i>	8:50	8:52		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:20	8:18
<i>Üszögh</i>	5:50	12:25	4:34	8:30
<i>Villány</i> érk.	6:39	1:10	5:24	9:18
(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 9:51)				
Mohács érk. 7:44	11:35	2:39	12:35	
Hajó közl. lefelé ind. reggel 8:30, fölfelé este 7:00				
<i>Villány</i> ind.	6:49	1:17	5:31	9:23
<i>Eszék</i>	8:08	2:25	6:44	10:40

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről ind.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
<i>Uj-Dombóvárra</i> érk.	8:30	7:15	8:00	3:00
	1:52	10:03	1:30	6:21
Kaposvárról ind.	sz. v.	gy. v.	sz. v.	sz. v.
<i>Uj-Dombóvárra</i> érk. 2:26	4:11	8:52	1:08	4:44
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52				
Dombóvárra érkezik	1:40	12:55		
	tv. sz. sz.	sz. v.	sz. v.	sz. v.
<i>Uj-Dombóvár</i> ind. 5:30	3:10	10:15	2:17	6:26
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	7:31	4:41	11:34	3:39
<i>Pécsre</i> érk.	8:18	5:15	12:04	4:10
	Sz. v.	Sz. v.		
Bécsből indul	6:40	7:40		
<i>N.-Kanizsára</i> érk.	1:35	3:42		
<i>Bacsra</i> érk.	4:50	7:21		
<i>Pécsre</i>	7:46	9:40		
	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.	
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05	10:13	
<i>B.-Szt.-Lőrinczre</i> érk. 8:27	7:01	11:25		
<i>Pécsre</i> érk.	9:40	7:46		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:34	8:48	12:25	8:15
<i>Villányba</i> érk.	6:48	10:03	1:40	9:46
Mohácsról indul	5:50	9:15	12:20	8:25
Villányba érkezik	6:35	10:00	1:05	9:10
<i>Villányból</i> ind.	6:55	10:13	1:50	9:56
<i>Pécsre</i> érk.	8:01	11:23	2:53	11:30
Hajó érk. Mohácsra fölülről reggel 7:20, alulról d. u. 5:45.				

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
 SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JOZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Természetes jég

naponta a házhoz szállítatik.

Legkisebb mennyiség

10 klg., 15 kr.

Kapható:

Kindl Ferencznél

Pécsett, Nepomuk-utca 33.

Férfi és gyermek

ruhák, felöltők, tavaszi öltönyök

és

Havelocok

olcsó áron kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

Pécsett,

Király-utca; bazár épület.

1874. óta fennálló

Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsett, országut 56, (baltérrel szemben)

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
 Zongora kereszt hurokkal
 Zongora öntött kerettel
 Zongora vashangolókkal
 Zongora kereszt hangfogókkal
 Zongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

Legalkalmasabb bérnálási ajándék tárgyak remek szép kivitelben a legolcsóbb árakon kaphatók

SCHÖNWALD R.

50 év óta fennálló ékszerész cégénél Király-utcza városház épület u. m.:

14 karatos aranyból készült kettős fedeltű ancer remontoir óra negyed órát üt és ismétlő szerkezettel, naptár, hónap és hold mutatóval 125 frtól 140 frtig, ugyanaz ezüstből 60 frt.

21. sz. 12 frt.
pontosan járó finom szerkezetű tula óra 14 frt.

lovag óra legerősebb oxidált ezüst tokban legfinomabb u. n. „Hahn“ szerkezettel 18 frt.

651. sz. 6 frt 60 kr.

652. sz. 3 frt 75 kr.
652 $\frac{1}{2}$. Double-arany 1 frt 50 kr.

653. sz. 4 frt 30 kr.
653 $\frac{1}{2}$. sz. Double-arany 1 frt 40 kr.

654. sz. Homályos 4 frt 30 kr.

655. sz. 8 frt
655 $\frac{1}{2}$. sz. Double-arany 2 frt 50 kr.

657. sz. 11 frt.
657 $\frac{1}{2}$. sz. Double-arany 3 frt.

658. sz. Gyémánttal (homályos) 18 frt, gyönggyel 10. 50.

656. sz. 4 frt 80 kr.
656 $\frac{1}{2}$. Double-arany 1 frt 65 kr.

659. sz. 2 frt 40 kr.
659 $\frac{1}{2}$. Double-arany 1 frt 10 kr.

660. sz. 4 frt 50 kr.
660 $\frac{1}{2}$. sz. Double-arany 1 frt 50 kr.

661. sz. Homályos, kiváló finom, erős, gyémánttal 23 frt 75 kr, türkiszszel 19 frt 80 kr.